

Varga Anikó Eszter

A FELMÉRÉS BEMUTATÁSA

ELŐZETES KUTATÁS A FACEBOOKON

Kutatásunk módszerének a kérdőíves felmérési formát választottuk, hiszen véleményünk szerint így tudjuk leghatékonyabban felmérni a kollégisták attitűdjeit. A kérdőív előnye jelen esetben, hogy anonim, és akkor tölti ki a kérdező, amikor szeretné. Gondolkoztunk a kérdezőbiztosos kitöltétesen, mondván, hátha jobban kitöltik, ha „áll a sarkukban valaki”, de végül ezt elvetettük, hiszen nem biztos, hogy őszintén megfogalmazták volna a kollégisták a véleményüket, ha hallja őket más is.

A kérdőíves kutatás előtt felderítő jelleggel végeztünk egy Facebook-os kutatást is. Ennek lényege volt, hogy a Facebook-on található összkollégiumi csoportban kérdéseket tettünk fel a tagoknak, és itt nemcsak a válaszok minőségét néztük meg. Ez egy zárt csoport, csak az aktuális kollégisták látják, olvassák. Rendszeresen kerülnek fel hirdetések, kérdések, segítségkérések, elveszett tárgyak és a kollégiumot érintő témák. Ezt az információs csatornát használva juttattuk el első kérdéseinket a kollégistákhoz, hogy képet kaphassunk arról, hogy hogyan állnak témafelvetésünkhöz. Kvantitatív adatokat szerettünk volna kapni arról, hogy mennyire aktív, tudatos, reflexív ez a közeg. A közösségi oldal megmutatja, ha valaki csak látta a bejegyzést, de nem reagált rá. Nekünk ez is fontos jelzés, hiszen így láthattuk, mennyire hajlandóak a Facebook-on közzétett kezdeményezésekre reagálni a hallgatók.

Az első kérdés

Célunk egy-egy olyan kérdés „bedobása” volt, ami egyszerre vetíti előre a 2015 tavaszi félévben végzett munkánkat, és egyszerre méri a kollégisták hozzáállását. Megkérdeztük, hogy mennyire számíthatunk arra, hogy bárki becsatlakozzon a munkába, vagy egyáltalán, mennyire érdekli a kollégistákat a munkánk. Többnyire passzívításra számítottunk a kérdés megírásakor, hiszen az az általános megfigyelésünk, hogy többnyire megnézik a kollégisták a csoportba kitett posztokat, talán még lájkolják, de vélemény, ill. szándékkifejtés már nem igazán tapasztalható.

Azért ezeket a válaszokat írtuk, hogy kimutatható legyen, ki az, aki hajlandó lenne aktívan részt venni a munkánkban, ki az, aki csak érdeklődik a műhely iránt, ki az, aki csak a téma iránt, és persze a deviánsoknak is helyet hagyva, „Nem érdekel a téma” válasz is helyet kapott. Az volt a cél, hogy lássuk, mennyire rávehetőek a „kolisok” egy közös projektre egy ilyen, általánosan mindenkit érintő témában.

Megfigyelhető továbbá, hogy sok a válaszokban a feltételes mód. Erre azért van szükség, hogy ne érezzék annyira kötelezettségnek, ha pl. arra kattint, hogy bekapcsolódna. Ha azt írjuk, hogy bekapcsolódom, az biztos, de így feltételesan még nyitva hagyjuk a kérdést, és a válaszadóra bízunk a tényleges bekapcsolódást.

Számszerű adatok, eredmények:

83 ember látta,

3 kedvelte,

0 – Nem érdekel a téma.

4 – Érdekel a téma.

3 – Ha lenne időm, figyelemmel követném a műhely munkáját ebben a témában.

2 – Lehet, hogy bekapcsolódnék a munkába.

A passzivitás a számokból is látszik, a 83 emberből, akinek megjelent a monitorán a kérdés, abból csupán 9 volt hajlandó valamilyen válaszra rákattintani, a többi egyszerűen átsiklott rajta. Ez mutatja talán a legjobban, hogy mennyire nehéz valamilyen vélemény kifejtést kicsikarni az itt lakó hallgatókból. A 9 emberből 4 egy mérsékelten pozitív válaszra kattintott, hogy legalább érdeklő a téma. A „nem érdekel”-re senki sem kattintott, ebből látszik, hogy aktív ellenállás a témával kapcsolatban nem volt. A „figyelemmel követném” egy fokkal pozitívabb válasz, de még mindig nagyon mérsékelten elkötelezett. Végül a legerősebb szándékot magába foglaló válasz, a „lehet, hogy bekapcsolódna” következett (egyébként, aki ide kattintott, egyikőjük sem lett műhelytag, és nem kapcsolódott bele semmilyen formában tevékenységünkbe).

A számokkal mérhető passzivitás miatt volt érdemes feltenni a kérdést. Látszik, hogy nem csak nem vállalnak a diákok semmilyen új, plusz kötelezettséget, programot, hanem egyáltalán még véleményüket sem nyilatkoztatják. Az következik a kérdésből, hogy nagyon nehéz hatékonyan eljutni Facebook-os felméréseken, hirdetésekben keresztül a csoport hallgatóihoz.

A második kérdés

A kérdésfeltevést az a szándék vezette, hogy hol van a kollégisták ingerküszöbének az pontja, amire még nyilvánosan és őszintén reagálnak.

Elképzelésünk szerint két kimenetel volt várható:

– a kérdés kiveri a biztosítékot, felháborodást, vagy passzivitást vált ki

– a kérdés jól működő kérdőív elemeként viselkedik, őszinte, részletes válaszokat kapunk

A válaszlehetőségeket a második verzióknak megfelelően állítottuk össze, miszerint, ha kérdőívben szereplnének ezek a kérdések, akkor fedjék le a lehető legteljesebb válaszadási spektrumot.

Az adatokat számszerűsítve láthatjuk, hogy a kérdés nem váltotta be maximálisan a hozzá fűzött reményeket, nem kaptunk statisztikailag kifejezetten értékelhető eredményt. Azt viszont látjuk, hogy a 85 személyből, akinek a képernyőjén megjelent a kérdés, csupán 6 személy szavazott kattintásával és egy személy nyilatkozott kommentben, ami hasonló kattintás-számot ért el, mint a legpozitívabb válaszlehetőség.

Összefoglalásképpen megállapíthatjuk, hogy a kérdés provokatív mivolta csupán azt érte el, hogy a kollégisták passzívan tudomásul vegyék. Felháborodást nem váltott ki, nem volt tiltakozó hullám, vagy szavazat özőn, amely a degradáló, vagy annak vélhető válaszokat kirekesztette volna.

Véleményünk szerint az ilyen direkt kérdésekre nem kaphatunk őszinte választ a későbbiekben, elzárkózást, passzivitást szülnek.

A harmadik kérdés

Meg szerettük volna tudni, hogy a Kollégiumon belül mekkora az a legnagyobb közösség, ahol még érzik a kollégisták az összetartozást, hogy számíthatnak egymásra, és biztonságban érzik magukat. Próbáltunk belülről kifelé haladni, a kollégiumi rétegek felsorolásával. Az volt az elképzelésünk, hogy a rétegekhez való tartozás tudata belülről kifelé egyre lazul, egyre jobban elmosódik. Célunk volt kideríteni, hogy hol van az összetartozás határa.

Bár a képen nem látszik, de 85-en látták a bejegyzést.

Lájkokat nem kapott a bejegyzés.

0 – Nem érzek ilyesmit.

4 – Szobán belül.

0 – Szomszédokkal

16 – Szinttársakkal (a kép óta jöttek még szavazatok)

0 – Egész kollégium

Más: kifejtem kommentben

Érkezett még arra ötlet, hogy több választ is lehessen megjelölni. Ők félreértelmezték a kérdést, mert, egyetlen csoportot szerettünk volna, ha megjelölnek. Szak-társakkal, mondták még, azt valóban kihagytuk, de ketten is hozzáfűzték kommentben, ez pozitív. A kollégiumi körökben kialakult kapcsolatokat is említette még egy kollégista.

Nagyobb aktivitást kiváltó kérdés volt ez, bár még ez is messze elmarad a kívántól szavazók számának tekintetében. A szavazók többsége a szinttársakkal érzi a csoportkohéziót. A passzivitás ebből a válaszarányból is sugárzik, nagyon kevesen nyilvánítottak itt is véleményt. Pozitív viszont, hogy ha valamihez szakmailag hozzá tudnak tenni, arra azért válaszolnak, hiszen a feltett kérdésben találtak kiegészítendőket, de azt nem haboztak leírni kommentárban. Ez viszont kecsegtető tény, talán nincs minden veszve.

A negyedik kérdés

Kérdésünk célja annak felmérése volt, mennyire mozdította meg a kollégium lakóit a január 19-ei felvételi. A felvételit megelőzően a felvételizők anyagai e-mailben ki lettek küldve, így lehetőséget kaptak a kollégisták a felvételizők eredményeinek áttekintésére, kérdéseik megfogalmazására, mivel a felvételin a védnökökkel való elbeszélgetés után lehetőség volt kérdések feltételére. A kollégiumból többen külföldön folytatták tanulmányaikat, végeztek, ezért helyek szabadultak fel, szobatárs nélkül maradtak emberek. Így merült fel az új szobatársam lesz opció, illetve ahogy a későbbi kommentben láthatjuk az is megszólalt, aki elhagyta a kollégiumot.

Összesen 16-an jelöltek be válaszpációt:

9 fő jelezte, hogy jelen volt a felvételin,

5-en hogy elolvasták a pályázatokat, ketten kérdést is intéztek a felvételizőkhöz.

Ezen felül rajtam kívül 8-an kommenteltek a kérdéshez, de közülük csak egy személy volt, aki nem választott előtte a felsorolt válaszpációkból. Megjegyzendő még, hogy a Jelen voltam a felvételin válaszlehetőséget már két újonnan felvett kollégista is bejelölte. A legtöbben azonban passzívak maradtak, bár láthatjuk, vannak, akik igazán kivették a részüket a szervezésből, több feladatot elvállaltak: előzetes

levelezés, körbevezetés, a pontszámításhoz szükséges átlagszámítás stb. A felvételi-vel kapcsolatban esemény is létre lett hozva, alább egy részlet látható belőle. Ebből látjuk, hogy erre 19 fő jelezte ottlétét, 6 talán, és további 62 meghívás volt. Ha ebből levonjuk a műhelytagokat, marad 16 fő, akik ottlétet jelzett. Összehasonlítva ezeket az embereket a kérdésünkre reagálással azt kapjuk, hogy 6 ember hiába jelzett az eseményre, kérdésünkre már semmilyen formában nem reagált.

Láthatjuk, hogy ez az esemény, téma jobban állkeltette a kollégisták érdeklődését, meg is mozgatta őket. Ebből arra következtethetünk: kiemelten fontosnak tartják kikkel osztják meg lakhelyük, nem utolsó sorban pedig szem előtt tartják a kollégium hírét adó mentalitás megtartását: számít az, milyen szakmai eredményei vannak valakinek, illetve mennyire közösségi ember. A felvételizők meghallgatásával, kérdésével ezen kritériumok felkutatására lehetőségük nyílt.

A Facebookon felmérték alapján kérdéseket állítottunk össze a kollégistáknak. A kérdőívben legelőször általános adatokat kértünk el, a hallgatók kora helyett pedig inkább azt kérdeztük, hol tartanak tanulmányaikban, hiszen van, aki később kezdte az egyetemet. Kíváncsiak voltunk arra, hogy mi a fontos a kollégisták számára mindennapjaikban, hogy megtudhassuk, ezek között hol szerepel a kollégiumi közösséggel eltöltendő idő, mikor vannak egyáltalán jelen a Kollégiumban, és az itt található szolgáltatásokkal és programokkal kapcsolatos attitűdöket is felmértük.